

Psalm dziękczynny

Pan jest pasterzem moim, niczego mi nie braknie. (...). Dobroć i łaska towarzyszyć mi będą przez wszystkie dni życia mego. I zamieszkam w domu Pana przez długie dni – Ps. 23:1-6.

„Pan jest pasterzem moim”. Dawid wspomina błogosławieństwo dobrodziejstwa i przewodnictwa Jehowy. Izajasz powtarza: „Jak pasterz będzie pasł swoją trzodę, do swojego naręcza zbierze jagnięta i na swoim łonie będzie je nosił, a kotne będzie prowadził ostrożnie” (Izaj. 40:11).

„Niczego mi nie braknie”. Dawid uciekał przed włóczęgą Saula, jako zdrajca i wyjęty spod prawa (1 Sam. 21). Szukając pożywienia dla swoich ludzi, Dawid poprosił arcykapłana o pięć bochenków chleba i wstąpił do Miejsca Świętego w Przybytku. Jezus powiedział: „Czy nigdy nie czytaliście co uczynił Dawid, kiedy był w potrzebie (...), jak wszedł do domu Bożego za Abitara [Abiatar był synem Ahimelecha, samotnie ocalałego po tym, jak Saul nakazał zabicie 85 kapłanów i ich rodzin w Nob, ponieważ Ahimelech pomógł Dawidowi (1 Sam. 22: 9-23)], arcykapłana, i jadł chleby pokładne, które wolno było spożywać tylko kapłanom, a które dał również tym, którzy z nimi byli?” (Mar. 2:25-26). Jezus uznał działanie Dawida jako prawidłowe i zgodne w wolę Bożą. Bóg zadba także o nas (Mat. 6:31-33).

„Na niwach zielonych pasie mnie. Nad wody spokojne prowadzi mnie”. Bóg zapewnił schronienie Dawidowi w okresie siedmiu lat prześladowań, nami także się opiekuje. „Pójdźcie do mnie wszyscy, którzy jesteście spracowani i obciążeni, a Ja wam dam ukojenie” (Mat. 11:28). „(...) Ja pragnącemu dam darmo ze źródła wody żywota” (Obj. 21:6).

„Dusze moją pokrzepia”. Apostoł Piotr głosił o życiu wolnym od potępienia Zakonu. „Przeto upamiętajcie i nawróćcie się, aby były zgładzone grzechy wasze” (Dz. Ap. 3:19).

„Wiedzie mnie ścieżkami sprawiedliwości”. Innym

razem Dawid się modlił: „Daj mi o świetle doznać łaski twojej (...). Wskaż mi drogę, którą mam iść (...). Ratuj mnie od nieprzyjaciół moich, Panie (...). Naucz mnie czynić wolę swoją, bo Ty jesteś Bogiem moim (...). Panie, zachowaj mnie! W sprawiedliwości swojej wywiedź mnie z niedoli! (...) (Ps. 143:8-11).

„Choćbym nawet szedł ciemną doliną, zła się nie ulękę, boś Ty ze mną, łaska twoja i kij twój mnie pocieszają”. W chwilach zniechęcenia, trudności lub smutku, aż do śmierci, możemy być pewni, że Bóg zapewni nam pocieszenie (Ps. 16:8, Izaj. 43:2).

„Zastawiasz przede mną stół wobec nieprzyjaciół moich, namaszczasz oliwą głowę moją, kielich mój przelewa się”. Boża łaska wobec Dawida, symbolizowana olejem namaszczenia, zapewniała pociechę i radość w otoczeniu wrogów. Ponieważ Saul był nadal królem Izraela, gdy Samuel namaścił Dawida, Bóg zapewnił Samuela, że Dawid jest Jego wyborem (1 Sam. 16: 7). Gdy przechodzimy przez obecny świat, pełen zła i wpływu przeciwnika, mamy Ducha Świętego, aby nas pocieszył i dał nam otuchę.

„Dobroć i łaska towarzyszyć mi będą przez wszystkie dni życia mego. I zamieszkam w domu Pana przez długie dni”. Zaufanie Dawida wobec Bożego błogosławieństwa uczyniło go nieustraszoną wobec swoich wrogów, mimo że król Saul nieustannie szukał go, by go zabić. Jezus poinstruował nas, abyśmy nie bali się, ponieważ nasz Ojciec w niebie jest świadomy każdego drobiazgu w naszym życiu (Łuk. 12: 7).

„Wszelki datek dobry i wszelki dar doskonały zstępuje z góry od Ojca światłości; u niego nie ma żadnej odmiany ani nawet chwilowego zaćmienia. Gdy zechciał, zrodził nas przez Słowo prawdy, abyśmy byli niejako pierwszym zarodkiem jego stworzeń (Jak. 1:17-18). Te dary z nieba będą nam wsparciem do czasu, aż nie spełni się obietnica pierwszego zmartwychwstania (Jan. 14:2-3).

Charlton Ray